

Afstand af 9—12 Tommer mellem hvert Baand. Derved bliver altsaa enhver Taglængde overbunden 5—6 Gange, og det er aldeles overflødig og til ingen Nytte, hvor Tælen er om at ville forhindre Nedskriden i Ildbrandsilfælde. Jeg mener derfor, hvis man vil gaa den Vej, Lovforslaget anviser, at man istedetfor at binde Alt med Jerntraad, kunde indskrænke sig til at have hvert tredje eller fjerde Baand af Jerntraad. Det vilde være tilstrækkeligt til at opnaa, hvad man søger, og jeg mener, at selv om man ikke gaar videre, vil desuagtet Hensigten, som man søger, være opnaaet. Efter de Betæneligheder, jeg saaledes har tilladt mig at ansøre, vil man forstaa, at jeg ikke kan følge de ærede Tælere, som igaar havde Ordet, og den ærede sidste Tæler idag i at foretrække at faae alle Bygninger med ind under samme Bestemmelse, som indeholdes i § 1. Det er forøvrigt et Spørgsmaal, om det i alle Tilfælde ved enhver Ildbrand er heldigt, at Taget er fastbundet. Der kan være Forhold tilstede, hvor det i det givne Nieblik er heldigt, at Taget glider ned som en samlet Masse, thi derved ville de store Luer, som brede sig over Bygningen, synke ned, og derved at de synke kan det forhindre, at tilstødende Bygninger blive angrebne af Ilden. Der kan altsaa være Tilfælde, hvor det intet Uheld er, om Taget temmelig tidlig glider ned paa Jorden. Hovedbestemmelsen, nemlig den at forhindre Taget fra at skride ned for Dørene, lægger jeg meget stor Vægt paa, og jeg kan derfor hverken følge den ærede Sekretær (Naben) eller den ærede sidste Tæler i at anbefale en Udvidelse af Tidskristen i 2det Stykke af § 2, nemlig de to Aar, inden hvilke Tagene skulle over Udgangsdørene være overvundne med Jerntraad. Jeg vil endogfaa gaa langt videre i modsat Retning, idet jeg i Virkeligheden ikke tror, at der er nogen Anledning til at vedtage en saadan Udvidelse, som er foreslaaet. Jeg mener, at det er meget godt forsvarligt, og jeg vil for mit personlige Bedkommende gjerne tage det Ansvar paa mig at forandre Lovens to Aar til to Maaneder, efterat Loven er udkommen. Det er ikke saa vanskeligt at fastbinde Tagene over Dørene, som det forudsættes, det vil sige, man skulde saa gaa frem paa en anden Maade, end her er forudsat. Man skulde istedetfor at lægge et andet Tag og binde det indvendig, lægge Traaden udenpaa Taget, og dertil skal man bruge en anden Slags Traad, f. Ex. Nr. 10, der er tykkere. Den skulde lægges udenpaa Taget og fastbindes med Kremper, som ere af samme Dimensioner som Traaden, og hestes indvendig i Sparretræerne. Fastbinder man saaledes Taget udenpaa ovenover Dørene, er det sikkrere, end om det var bundet indvendig. Det er meget mere sikkert, end om man binder det

indvendig gennem Taget over Kjøppene med Traad, thi Traaden forbinder jo ikke Taget i hele Længden, der er en Strækning, hvor der ikke er Traad men kun Kjøppe, og Kjøppe brænde selvfølgelig lettere end Traad. Altsaa er det ikke saa sikkert, som naar der ligger svær Traad og tilmed svær Traad ovenpaa Taget. Man kan sige, at det ser ikke saa godt ud, men det vil ikke gjøre Meget, thi jeg er overbevist om, at, naar Traaden har ligget en 3—4 Dage paa Taget, vil den være dækket af det Støv, der falder paa Taget, saa at det Hele slet ikke vil ses. Naar jeg før sagde, at det ikke er nødvendigt at binde hvert Baand med Jerntraad, mener jeg selvfølgelig ogsaa her, at man kan lægge Traaden udenpaa over Dørene med samme Afstand, som jeg nævnte før 1—1½ Allen, eller hvad man ved nærmere Overveielse kunde synes at være det Rigtige. Det forekommer mig derfor, at der aldeles ikke bør være nogen Frygt for at vedtage en Bestemmelse som den, jeg har angivet, for at afsørge, saa snart som mulig en Fare, som har viist sig at være tilstede i mange Tilfælde, hvor mangfoldige Kreaturer og flere Menneker er bleve brændte. Vil man nu spørge, hvor store Omkostningerne ere herved, kan jeg ogsaa godtgjøre det med Tal, som jeg er temmelig sikker paa ville staa til. Jeg vil gaa ud fra, at man gaar til en Foranstaltning af større Omfang, end der er foreslaaet, 2 Allen paa hver Side af Døren er for lidt, jeg vil foreslaa 3—4 Allen, altsaa c. 10 Allen for hver Dør, og det kan lade sig udføre for 3 Kr. for hver Dør. Man lægger den Traad, som er nødvendig, ved hver Dør, og det koster baade for at kjøbe og for at lægge op 3 Kr. Traadene kunne desuden bruges paany, de ville kunne være lige saa længe som Bygningen, ja jeg vil næsten antage, at disse Traade ville blive de Sidste, der bliver tilbage af Bygningen. Jeg har søgt at paavise, at det, hvad jeg anser for Hovedsagen, vilde være heldigt, om man med Hensyn til Dørene ikke gav et bestemt Paalæg i Lovforslaget; men jeg tror, man skulde stille det som et Alternativ, om Bygningens Eier vilde vælge at binde indvendig med Nr. 19, eller om han vilde lægge en sværere Traad ovenpaa Taget. Ere de Forhold komne tilstede, som man søger at skaffe tilveie, synes jeg ikke, at man skal gaa videre. — Med Hensyn til Bestemmelsen i § 5 om de saakaldte russiske Skorstene mener jeg ligeledes, at man der kan gaa noget videre, end der er foreslaaet; men ialfald indrømmer jeg, at det er aldeles uforeneligt med Straatagsbygninger at have de russiske Skorstene, det vil da sige den Del af dem, som man benytter. Det er aldeles uundgaeligt, at, naar der kommer Ild i en saadan Skorsten, og Luften slaar ud af den, Gnisterne saa